

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Evsebivs || De Euangelica pr[a]eparatione

Eusebius <Caesariensis>

[Augsburg], 1522

VD16 E 4299

Quod unusquisq[ue] philosophorum quod ipse conijciebat, de dijs
sequebatur. Cap. iij

urn:nbn:de:hbz:466:1-34477

LIBER QVARTVS DECIMVS 317

homines confundebat, ita nullus ei resistere poterat, sed erant omnes quibus cum pugnabat multo inferiores. Carneadi autem Clytomachus successit, Clytomacho Philon, de quo idem Numenius hæc perstrinxit. Philo cum Clytomacho successisset, nimia lætitia confusus, quasi gratiam habens, quæ illi uisa fuerat confirmabat, amplificabatque, ac aduersus Stoicos cunctis uiribus armabatur, sed temporis spacio ueritate rerum coniuncta incompræhensibilitatis opinio fuit. Quare Philon quæ ipse ne transiuga uideretur, redargui magnopere cupiebat. Huic Antiochus in Academia successit, qui Stoicum Mnesarchum secutus, Philoni præceptoris non paucis contradixit, & aliena dogmata in Academiam induxit. Hæc de successione Platonica ab ipsis, ut uides, philosophis tradita sunt. Considera igitur altius oro falsitatem dogmatum & pugnas philosophorum, qui & si per uniuersum orbem amore ueritatis errauerint, nullum tamen laboribus dignum fructum posteris transmittere potuerunt, sed nec ipsi magnam utilitatem consecuti sunt. Cultus enim idolorum & multitudinis deorum opinio quasi pestis omnia contagione sua inuaserat, quæ ipsos quoque philosophos moribus ciuitatum ac legibus sacrificantes summererat.

Quod unusquisque philosophorum, quod ipse conieciat de dijs sequebatur.

CAP. III.

Nihil enim ueri de dijs a prioribus accæperunt, sed suis cogitationibus coniectura ducti, de natura philosophantur. quod Porphyrius in epistola ad Aegyptium Anebonem his uerbis fatetur. Incipiam uero inquit a dijs & dæmonibus bonis, de quibus plurima Græcorum philosophi dixerunt, sed quæ dixerunt coniecturis præcipue nituntur. Et subiungit. Magna pugna de his uerbis apud nos est, humanis enim rationibus de bonis coniecimus: qui autem altiora hoc modo inuestigant, cum peruenire nequeant quo proficisci uoluerint, frustra philosophantur. Idem ipse in libro ad Boethum de animæ historia inquit. Communis quidem hominum sententia immortalem esse animam prædicat, rationes uero, quæ a philosophis adducuntur, faciles refutatu sunt. Nulla enim apud philosophos opinio propter contrarias rationes, quas facile contradicentes inueniunt, firma esse uidetur, immo etiam

I etiam

etiam de his q̄ oculis cernuntur, nihil esse confirmandum multi opi-
nati sunt. Et in libro de Responſis, ip̄o Apollinis oraculo in testimo-
nium citato seductos fuisse Græcos, & ab Aegyptijs, Chaldaeis, &
Hebraeis ueritatem, ut in superioribus diximus, conspectam affir-
mat. Videmur ne igitur accusandi nos qui seductas gentes contem-
psimus, & hebraicæ scripturæ toto animo adheſimus. Cur em̄ oportet
nos philosophos audire, ac magni quicquam ab illis uelle discere,
si cōiecturis utuntur, & uarijs rationibus atq; diuersis, in summā
omnium dubitationem adducant: quod ut re ipsa uideas ip̄soꝝ phi-
losophorum de principijs, de dijs, de uniuersi constitutione uarias,
immo uero contrarias sententias exponem.

Quod mathematicæ disciplinæ nihil conferant ad pie-
tatem. CAP VT III.

Si prius ostendero nihil Astrologiam, Arithmeticam, Geome-
triam, Musicamque (ipsi mathematicas disciplinasq; uocant)
quæq; non ipsi inuenerunt, sed a Barbaris acceperunt, ad in-
ueniendam, ut ipsi putant, ueritatem conferre. Nam si discipli-
narum inquit cognitio animum non formauerit, nullus recte philo-
sophari, nec deum cognoscere potest. Ita quasi deus ip̄e numeriste-
neatur, nos qui eas disciplinas nō admiramur, pecudes esse arbitran-
tur, nec magni aliquid posse nos intelligere cōtendunt. Res autem
ipsa ostendit multos apud Græcos fuisse, innumerabiles apud Bar-
baros, qui quamuis has disciplinas optime tenuerint: nec deum ta-
men, nec recte uiuendi normam cognouerunt. E cōtra multos sine
illis pie simul atq; sanctissime uixisse. Itaq; Socratem, quem merito
omnes admirantur, nō magni has disciplinas fecisse; Xenophon in
libro de dictis Socraticis scribit. Docebat inquit quātum oporteat
singularum rerum atque artium habere peritiā. Nam tantū Geo-
metriæ studēdum consulebat, quantum sufficeret ad mensurationē
agrorum ac distributionem, quod adeo facile dicebat esse, ut si quis
diligenter animaduertat quam primum quantitatem agri cognoue-
rit, mensurationem ignorare non possit. Reprobat ꝑ̄o tantam eius
rei curam ac studium, ut difficili figurarū cognitioni inuigilare ue-
lis. Nullam enim utilitatem in illa speculatione uidere se asserbat.

nes